

Τεύχος #1, Φεβρουάριος 2013

στο δρόμο...

**Αντιφασιστική
Πρωτοβουλία
Σύρου**

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝΟΣ ΑΚΟΜΗ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ ΣΕ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΓΕΪΤΟΝΙΑ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ.

Η προσπάθεια εξωτερίκευσης των σκέψεων μας ξεκίνησε από την Αντιφασιστική Πρωτοβουλία Σύρου με την ανταλλαγή και καταγραφή των απόψεων μας, με την αναπαραγωγή κειμένων άλλων, με τη ζύμωση μας από κοντά και από απόσταση, σχετικά με τον εκφασισμό της κοινωνίας και την προσωποποίησή του από παρακρατικές-συστημικές συμμορίες.

Η ανάγκη βέβαια δεν προέκυψε μόνο από την επικαιρότητα και την άνοδο της Χρυσής Αυγής αλλά και από τις πάντα παρούσες εκφάνσεις του φασισμού, γιατί για κάποιους η χούντα δεν τελείωσε το '74 και η μεταπολίτευση δεν ήρθε ποτέ. Φασίζουσες πολιτικές και συμπεριφορές υπήρξαν σε πολλές φάσεις της σύντομης ιστορίας του Ελληνικού κράτους (φτάνει να μετρήσει κανείς πόσες στρατιωτικές δικτατορίες έχει περάσει αυτός ο τόπος) και στην ατζέντα του συστήματος η επιλογή του φασισμού είναι πάντα σε εφεδρία.

Συγκεκριμένα: Γιατί στη Σύρο; γιατί τώρα; Όσο και να φαντάζουν, λοιπόν, εικόνα στις ειδήσεις τέτοια φαινόμενα για την μικρή μας κοινωνία, εμείς, απαντάμε με μια άλλη ερώτηση προς την μικροκοινωνία μας: "Κολυμπάει" η κρίση και φτάνει έως το νησί; Και αν ναι, μήπως η έξαρση φασιστικών συμπεριφορών είναι ένας τρόπος αποπροσανατολισμού μας;

Ο αντιφασιστικός αγώνας είναι αντικαπιταλιστικός αγώνας. Σχετικά με το εν λόγω έντυπο, λοιπόν, σκοπός του είναι να ακουστεί η φωνή των από κάτω, αυτών που αναγνωρίζουν τον εχθρό "στις τράπεζες και τα υπουργεία" και όχι στον/στην διπλανό-ή τους, τον πρόσφυγα ή τον "διαφορετικό". Η φωνή μας είναι γεμάτη επιθυμίες και αγάπη και γίνεται ουρλιαχτό ενάντια στο μίσος και στην αδικία, μας δείχνει τον δρόμο της ρήξης με την ιδεολογία του μίσους, της παραπλάνησης, της χρησιμοποίησης όλων μας για να γεμίζουν οι τσέπες των ολίγων.

Σε αυτό το πλαίσιο, της συνειδητοποίησης, το παρόν έντυπο μοιράζεται από χέρι σε χέρι και η ανταλλακτική του αξία αφορά τις ιδέες που περικλείει.

Περιοδική έκδοση "Στο Δρόμο..."

Τεύχος #1

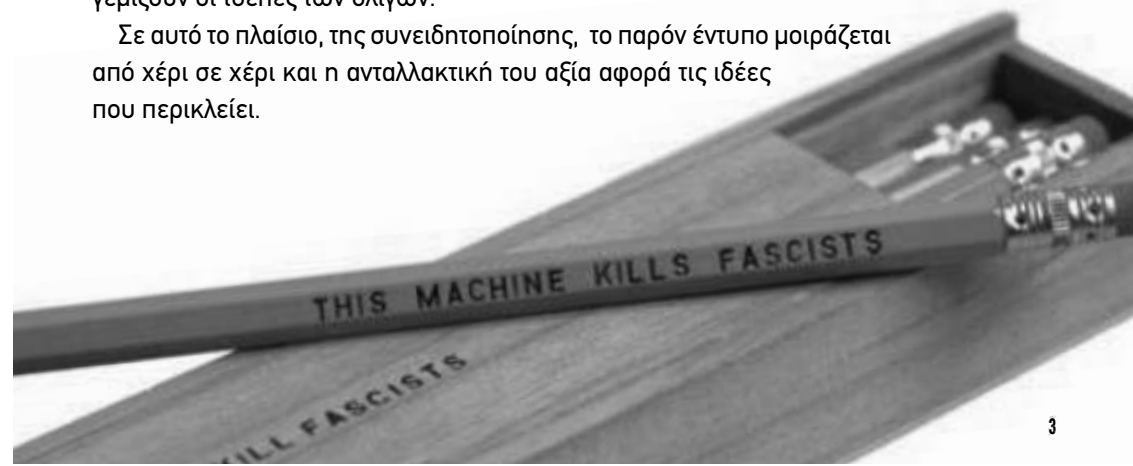
Φεβρουάριος, 2013

Σύρος

Για επικοινωνία:

antifapro@yahoo.gr

<http://antifasistikosyrou.wordpress.com/>

για βοήθεια αλλά, αντίθετα, σαμποτάρει τον αγώνα σου με κάθε τρόπο (καταδίκη απεργιών, τραμπουκισμοί απεργών και συνδικαλιστών, υπερψήφισα αντεργατικών μέτρων κλπ). Από κάποιον που επιδιώκει να υπάρχουν αυτά τα προβλήματα όχι μόνο για να ασκεί τη αποπροσανατολιστική «φιλανθρωπία» του αλλά κυρίως γιατί πηγάζουν από τη δράση των πραγματικών αφεντικών τους, που κρύβονται στις τράπεζες, στα γραφεία των μεγάλων εταιριών, στα πολιτικά τζάκια κλπ.

Αυτές οι πράξεις «αλληλεγγύης» των φασιστικών-νεοναζιστικών οργανώσεων αποτελούν ένα ακόμα όπλο του συστήματος για να μην μπορέσεις να πάρεις τη ζωή σου στα χέρια σου. Πηγάζουν από το βαθύ μίσος τους για τον συνάνθρωπο και την κοινωνία και στην ουσία επιδιώκουν να σου αφαιρέσουν κάθε δυνατότητα και διάθεση διεκδίκησης των δικαιωμάτων σου μετατρέποντάς σε μόνιμα σε «ζητιάνο» που ευχαριστείς για το ξεροκόμματο που του πετάζανε.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΜΙΑΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ΠΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

της Έφης Λατσούδη

<http://www.aplotaria.gr/tragodia-latsoudi-kraounakis/> 18/01/2013

Σάββατο πρωί του Δεκέμβρη και η παραλία της θερμής στη Μυτιλήνη γεμίζει σώματα νεκρών ανθρώπων. Ένας παπούς που συναντάμε στο λιμανάκι μας λέει «Είμαστε συγκλονισμένοι, χρόνια τώρα η ίδια ιστορία, τρομάξαμε πια με τόσους θανάτους, άνθρωποι είναι και αυτοί». Οι έρευνες του λιμενικού για το ναυάγιο της Παρασκευής άρχισαν το Σάββατο με τα πρώτα πτώματα που βγήκαν στην στεριά. Δεν έγινε καμιά κινητοποίηση ούτε από τις αρχές ούτε από τα ΜΜΕ την Παρασκευή το μεσημέρι. Κανείς δεν ανησύχησε για τον μισοπεθαμένο άνθρωπο που βρέθηκε για τους πιθανούς ναυαγούς που μπορεί να πάγωναν στην θάλασσά μας.

Ο νεαρός επιζών του ναυαγίου περισυλλέγει μισοπεθαμένους από την Frontex μετά από πολύωρη παραμονή στα παγωμένα νερά. Έμεινε φρουρούμενος στο νοσοκομείο, αναγνώρισε πτώματα, ανακρίθηκε επανειλημμένα. Σχεδόν 8 μέρες μετά κάποιος πολίτης του αγόρασε μια κάρτα των 5 ευρώ, ώστε να μπορέσει να ειδοποιήσει την μητέρα του στο Ιράν ότι είναι ζωντανός. Στοιχειώδη φροντίδα για ένα θύμα ναυαγίου. Στοιχειώδη μέριμνα για έναν άνθρωπο που έχει γονείς, συγγενείς, δικούς του ανθρώπους που η αγωνία για την τύχη του τους παραλύει. Κανένα κομμάτι του κρατικού μηχανισμού που ανέλαβε δράση δεν μερίμνησε για αυτό.

Σύμφωνα με τις μαρτυρίες του υπήρχαν και άλλοι στη βάρκα 8-10 άνθρωποι που δεν βρέθηκαν. Γυναίκες ανάμεσά τους και παιδιά. Οι μέρες περνάνε, δεν ανασύρθηκαν. Δεν θα βρεθούν ποτέ; Αιτήματα αγωνιώδη συγγενών φτάνουν στην Μυτιλήνη, ερωτήματα κραυγές που η υπηρεσιακή διεκπεραίωση και γραφειοκρατία δεν μπορεί να ικανοποιήσει. Οι συγγενείς σε χώρες μακρινές, στο Αφγανιστάν, πρόσφυγες στο Ιράν ή σε γειτονικές χώρες θα χρειαστούν μήνες ή και χρόνια πόνου και αγωνίας για να φτάσουν σε κάποια αβέβαιη πληροφορία για την τύχη του δικού τους ανθρώπου. Σε κάθε περίπτωση η αναζήτηση καθορίζεται και από την οικονομική δυνατότητα, ο πόνος όμως για τον άνθρωπο που χάθηκε όχι.

Μπορούμε να φανταστούμε όμως την κινητοποίηση που θα είχαμε αν αυτοί οι νεκροί ήταν επιβάτες σε κρουαζιερόπλοιο ή και οποιοδήποτε επιβατικό πλοίο ή εμπορικό πλοίο. Μπορούμε να κάνουμε την απλή σκέψη ότι κάποια από τα τεράστια κονδύλια που δαπανούνται από την Ευρώπη για την φύλαξη των συνόρων θα μπορούσαν να διατεθούν στην τραγική αυτή συγκυρία, ώστε να κάνουμε το χρέος μας έστω προς τους νεκρούς μετανάστες. Κάποιοι συγγενείς από Ευρωπαϊκές χώρες ξεπέρασαν χιλιάδες εμπόδια κατάφεραν να φτάσουν, να αναγνωρίσουν τον νεκρό τους, να ξεκινήσουν μια τεράστια πολυδάπανη διαδικασία να τον μεταφέρουν να ταφεί στο Αφγανιστάν. Για την οικογένεια μια κηδεία σύμφωνα με το Ισλάμ είναι θεμελιώδους σημασίας και καμιά θυσία δεν είναι μεγάλη για αυτό το σκοπό. Γύρω τους όσο βρίσκονταν στην πόλη της Μυτιλήνης, σαν κοράκια διακινητές και κάποια γραφεία τελετών που αποσκοπούσαν στην εξαργύρωση των υπηρεσιών τους για το έσοχο κέρδος. Στην απουσία στοιχειώδους μέριμνας των αρχών για αυτούς πάντα κάποιοι θα τους «διευκολύνουν» με το αζημίωτο.

Ο γιος ενός αγνοούμενου μέσα στην αγωνία του προσπαθεί να φτάσει στην Μυτιλήνη. Έχει άδεια παραμονής, ζει νόμιμα στην Γερμανία. Το λιμενικό στον Πειραιά δεν αναγνωρίζει τα χαρτιά του, τον κρατά, τον ανακρίνει και κάνει το πλοίο. Φτάνει την επόμενη μέρα απεγνωσμένος στην Μυτιλήνη με το αεροπλάνο, ψάχνει το σώμα του πατέρα του, μάτια. Την ώρα που έφευγε συντετριμμένος, χρειάστηκε πολίτες να μεταβούν μαζί του στο αεροδρόμιο για να μπορέσει τελικά να ταξιδέψει. Η αστυνομία δεν έλαβε υπόψη της ούτε τα νομιμοποιητικά έγγραφα που έφερε, ούτε την τραγική περίπτωση μόνο η εθνικότητα σαν στίγμα πάνω του τον καθόριζε, Αφγανός.

8 σώματα αναγνωρίζονται και επαναπατρίζονται. Οι περίπλοκες γραφειοκρατικές διαδικασίες, αλλά και τα αιτήματα αναγνώρισης που φτάνουν συνέχεια κρατούν τους υπόλοιπους άταφους. Δυο ακόμα σώματα αναγνωρίστηκαν τελικά, δραματικά διαβήματα των συγγενών να τα πάρουν. Έχουν περάσει σχεδόν είκοσι μέρες από το ναυάγιο, κάποιοι δημοσιογράφοι εντοπίζουν την βρώμα που αναδύει, όχι το κενό μέριμνας από την πλευρά της πολιτείας, αλλά οι άταφοι νεκροί που η μρωδιά τους απειλεί την

πόλη. Μέλη των οικογενειών σύνεχίζου, με χίλια ζόρια, να καταφτάνουν στην Μυτιλήνη για το θλιβερό έργο της αναγνώρισης. Μάνα και πατέρας αναγνώριζον μέσω φωτογραφιών το παιδί τους και εκλιπαρούν να ταφεί εδώ γιατί δεν έχουν τρόπο, δεν έχουν χρήματα να το θάψουν στον τόπο τους.

Οι πρόσφυγες τους βρωμάνε, οι πρόσφυγες τους απειλούν. Κάτω από την πίεση των δημοσιευμάτων, οι κηδείες γίνονται τελικά με εισαγγελική εντολή. Επιμένουμε να γίνουν οι ταφές με το φως της ημέρας και όχι την νύχτα όπως θα γινόταν αν τηρούσαμε κατά γράμμα την εντολή. Δώδεκα άνθρωποι θάφτηκαν στο νεκροταφείο της πόλης της Μυτιλήνης. Την κηδεία την καθορίζει το δημόσιο συμφέρον να μην βρωμίσει η πόλη, δεν την καθορίζει το ανθρώπινο καθήκον προς ανθρώπους που πέθαναν στον τόπο μας. Ομάδες πολιτών παραβρίσκονται αντικρίζοντας την φρίκη μιας μαζικής ταφής και την παρουσία των αρχών, έστω και την τελευταία στιγμή. Ο Δήμαρχος μάλιστα μίλησε συγκινημένος, αναφώνησε «ναι, άνθρωποι είναι και αυτοί».

Οι συμπατριώτες τους Αφγανοί, που ζουν στην πόλη της Μυτιλήνης, φροντίζουν για την ταφή. Περιποιούνται τους λάκκους που έσκαψε μια μπουλντόζα, στρώνουν το χώμα με τα χέρια, με σεβασμό και συντριβή κάνουν την προσευχή που αρμόζει στους ανθρώπους τους. Μαρμάρινες πλάκες με νούμερα και ημερομηνίες μπαίνουν πάνω στο χώμα, μαζί και τα λουλούδια που φέραμε αμήχανοι καθώς δεν ξέρουμε το δικό τους τελετουργικό. «Δεν τους βάζουμε εμείς λουλούδια στην πατρίδα μας», μου είπαν τα παιδιά,

τα δέχτηκαν όμως με χαρά και στόλισαν όλους τους τάφους. Στο ανθοπωλείο του νεκροταφείου η ιδιοκτήτρια τρέχει πίσω μας να μας δώσει ένα μπουκέτο άσπρα γαρίφαλα. «Βάλτε και αυτά σας παρακαλώ έχουμε τρελαθεί με αυτούς τους ανθρώπους που πεθαίνουν έτσι, δεν αντέχουμε άλλο!» Δεν μπορούσα να της απαντήσω, ούτε να κοιτάξω το πολεμένο της πρόσωπο.

Οι νεκροί μας είναι άνθρωποι, οι μετανάστες που περνούν κυνηγημένοι τα σύνορά είναι άνθρωποι και δεν υπάρχουν κατηγορίες να τους κατατάξουμε, δεν είναι λιγότερο ή περισσότερο άνθρωποι από κάποιους άλλους. Οι αρχές τους αντιμετωπίζουν άκρως ρατσιστικά και στην ζωή και στον θάνατο. Τα ΜΜΕ τους έχουν κολλήσει την απαράδεκτη ταμπέλα του λάθρομετανάστη και τους υποβιβάζουν σε μια κατηγορία ανθρώπου Β, που μπορεί να πεθάνει μαζικά στα σύνορα μας, να μείνει άκλαφτος και άταφος, ενώ αν επιβιώσει, να εξευτελισθεί σε άθλια κρατητήρια και να διώκεται διαρκώς.

Αν δεν αλλάξει αυτή η βαθύτατα ρατσιστική λογική του κράτους απέναντι στον μετανάστη που κυριαρχεί στην κοινωνία μας, θα συνεχίσει να ριζώνει ο φασισμός όλο και πιο βαθιά στην ζωή μας και θα απλώνει την τεράστια δυσωδία του πάνω σε Έλληνες και μετανάστες, γιατί εκεί δεν κάνει διακρίσεις.

Υ.Γ.

Η ανεύρεση τριών άψυχων σωμάτων σε νότια παραλία της Χίου πριν από λίγες ημέρες αυξάνει τον αριθμό των τραγικών θανάτων και υποδεικνύει σαφέστατα ότι το δράμα συνεχίζεται καθημερινά.

κοινοβούλιο. Οι ναυαγοί που προσπάθησαν να εισέλθουν δια θαλάσσης και τους οποίους περισυνέλεξε η Frontex, ανέρχονται σε περισσότερους από 33 χιλιάδες. Πάντως, ο αριθμός των νεκρών εκτιμάται πολύ μεγαλύτερος, συγκρινόμενος με τον αριθμό των διασωθέντων ναυαγών, σύμφωνα με εκπροσώπους της αριστερής πτέρυγας της γερμανικής βουλή, που έθεσαν και το σχετικό ερώτημα «Όσους πνίγονται δεν τους καταγράφει καμία στατιστική».

Πηγή: tvxs.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥΛΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ - ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟ ΠΡΟΑΓΙΟ ...

«**Ανάπαυση**». Είμαστε παιδιά νοικοκυραίων πάνω απ' όλα. Τα «παιδιά εμπόρων, παιδιά υπαλλήλων, βιομηχάνων, εργατών, ανέργων» είναι φράσεις που έχουν ξεχαστεί. Το σχολείο δίνει σε όλους τις ίδιες ευκαιρίες. Δε χρειάζεται να σκεφτόμαστε. Η όποια ιδιοκτησία μας, το «ο θάνατός σου η ζωή μου» και οι αρχηγοί παντού και σε όλα για να μας οργανώσουν. Στο μεταξύ χαζεύουμε τους νονούς της νύχτας στα κανάλια, εθισμένοι/ες στα αμοντάριστα πλάνα. Και γίνεται το θαύμα: Λαθρεμπόριο, ναρκωτικά, πορνεία μετακομίζου από τα πρωινάδικα στη Βουλή. Γιατί υπάρχει πρόβλημα και αυτοί οι «ειδικοί» θα το λύσουν.

«**Προσοχή**». Βρέθηκαν οι εχθροί. (Γιατί αν δεν υπάρχουν εχθροί, πώς θα φανούν οι φίλοι; Υπάρχει άλλος τρόπος;) Και είναι πάρα πολλοί. Οι μετανάστες, οι πρόσφυγες, οι τσιγγάνοι, οι άρρωστοι κι οι ανάπηροι, οι ομοφυλόφιλοι, οι δημόσιοι υπάλληλοι κλπ. κλπ. Πού να τους βάλεις; Ας πούμε πως τους χωρίζεις, αρχικά, σε «Ξένους» και «Έλληνες». Οι Ξένοι βρωμάνε και κάνουν όλες τις βρώμικες δουλειές, εδώ και 20 χρόνια τουλάχιστο, έχουν παράγει πλούτο, έχουν καταναλώσει κι έχουν δώσει ζωή σε ό,τι ήταν πεθαμένο. Ας πρόσεχαν. Οι «Έλληνες» παρασύρθηκαν λίγο και γι' αυτό φταίνε οι διεφθαρμένοι πολιτικοί. Όλοι αυτοί φταίνε που το χρέος έχει φτάσει τα 400 δις και βάλε. Αυτοί ξεπουλάνε το δημόσιο πλούτο, τη γη και το νερό, αυτοί νομοθετούν τα χαράτσια. Τίνος συμφέροντα εξυπηρετούν, πού να το ψάξεις; Επανάσταση ενάντια στην πραγματικότητα αλλά όχι ενάντια στο σύστημα.

«**Όλοι οι Έλληνες -εδώ σίγουρα κι οι Ελληνίδες- ενωμένοι απέναντι στην κρίση**». Οι οικογένειες Μπόμπολα, Αλαφούζων, Βαρδιογιάννηδων, Λάτσηδων κλπ. ελληνικές είναι κι αυτές. Έχεις κάτι που να σε ενώνει μ' αυτούς; Έχουν πάρει οι δικοί σου δις από το ελληνικό δημόσιο για έργα; Έχεις τα λεφτά σου επενδυμένα στο εξωτερικό, σε offshore εταιρείες; Απολύεις εργαζόμενους κάθε στιγμή που σου δίνεται ευκαιρία; Επενδύεις για την καταστροφή του περιβάλλοντος; Αν ναι, μη συνεχίσεις στη σελίδα. Αν όχι; Μήπως ελπίζεις πως θα σου δώσουν από τα κέρδη τους; Μάλλον, αφού ισχύει το επόμενο.

«**Όλοι οι Έλληνες**» -ίσως και οι **Ελληνίδες-ξεσηκώθηκαν και αντιστάθηκαν**: κατά των Περωάν, κατά των Τούρκων, κατά των Γερμανών, κατά της Χούντας, κλπ., στους αιώνες των αιώνων. Όλοι

και όλες; Δοσολογοί, φαριέδες, δικτάτορες; Δεν έχεις ακούσει πως αυτό που λέγεται «έθνος» δεν υπήρξε ως έννοια πριν διακόσια χρόνια. Πως η Ελλάδα έγινε κράτος το 1831. Πως αυτό το καζάνι φτιάχτηκε, με μύθους, στέρεο για να μας χωρέσει όλους, να λείψουν οι συγκρούσεις πλούσιων και φτωχών μέσα σ' αυτό και «ενωμένοι» να σχολογήμασε με ό,τι συμβαίνει μόνο έξω από αυτό. Όλοι εμείς από τη μια και όλοι οι εκτός καζανιού -οι ξένοι- εναντίον μας. Πλούσιοι και φτωχοί: η Μέρκελ είναι το ίδιο σκατά με το γερμανό εργάτη που έχει να πάρει αύξηση από τη δεκαετία του 90 και μόνο παράγει αυτό που εσύ μόνο καταναλώνεις.

«**Αγοράζουμε ελληνικά προϊόντα**». Που είτε φτιάχνονται στις γειτονικές χώρες εφόσον το κόστος του εργάτη είναι μικρότερο (προς το παρόν), είτε είναι εταιρειών που ανήκουν σε πολυεθνικές, είτε κατασκευάζονται εδώ σε εταιρείες που προσλαμβάνουν Έλληνες με το χαμηλότερο μισθό, μέχρι να κηρύξουν πτώχευση και τα αφεντικά να εξαφανιστούν αφήνοντας απλήρωτους τους Έλληνες εργαζόμενους. Α, και «αλληλεγγύη μόνο στους Έλληνες». Σε όλους και όλες; Όχι. Αν είναι απεργοί, διαδηλωτές, απολυμένοι κι άρρωστοι υπάρχει πρόβλημα. Γι' αυτές τις κατηγορίες μόνο ελεημοσύνη σε τρόφιμα. Κι αυτό άμα το προστάξουν η εκκλησία ή ο ΣΚΑΙ. Για το αν δικαιούται τρόφιμα από εθνικιστές Έλληνας γκέι η Ελληνίδα λεσβία, μπορούμε να στοιχηματίσουμε.

«**Είμαστε πρωταθλητές**». Πειθαρχία στους προπονητές, αγώνας στο γυμναστήριο και πίστη στο εμπόριο της υγείας. Δεν τα κατάφερες ακόμη να φουσκώσεις. Δεν πειράζει. Υπάρχουν οι ομάδες, τα πρωταθλήματα της ντόπιας και περάσαμε και Ολυμπιάδα. Δε σε φούσκωσαν όλα αυτά; Μάλλον απίθανο. Εκτός κι αν έχεις πάει να δεις τη μούκλα των ολυμπιακών εγκαταστάσεων και των χωριών και των γηπέδων που υποτίθεται θα ήταν δικά σου.

«**Είσαι και ο πρώτος**». Κανείς δε σου μοιάζει. Είσαι έξυπνος από γεννησιμιού σου. Αν και βαριέσαι στο σχολείο, οι γονείς λένε πως είναι απαραίτητο για να διαπρέψεις. Γενικώς, θα προκόψεις πατώντας πάνω σε άλλους. Ο ικανός προκόβει και οι ανίκανοι (αν και Έλληνες) έχουν φτάσει τα 4 εκατομμύρια σχεδόν.

«**Για πλάκα**». Πρώτα σταμπάρουμε τον μικρότερο στην ηλικία, τον μικρόσωμο, το γυαλάκια, το φλώρο, το χοντρό κλπ. και τον κοροϊδεύουμε. Μετά δεν καθόμαστε δίπλα του. Μετά του κλέβουμε μικροπράγματα. Κατόπιν την πέφτουμε στις συμμαθήτριες. Μετά κάνουμε τραμπουκισμούς στους εκπαιδευτικούς που μας έκαναν παρατήρηση.

ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ 180 ΑΤΟΜΑ ΕΧΑΣΑΝ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ ΤΟ 2012, στην προσπάθειά τους να εισέλθουν παράνομα σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με έγγραφο του γερμανικού υπουργείου Εσωτερικών.

Σύμφωνα με skai.gr, ο αριθμός των νεκρών βασίζεται σε υπολογισμούς της Frontex, η οποία δρα στα σύνορα της Ε.Ε και κυρίως στο Αιγαίο. Τα παραπάνω αναφέρονται σε έγγραφο-απάντηση του γερμανικού υπουργείου Εσωτερικών προς το γερμανικό

Μετά ανεβάζουμε φωτογραφίες που ίντερνερ για όλα αυτά και για άλλα. Κάποια λέγονταν κάποτε ποινικά αδίκηματα και πήγαινες μέσα. Τώρα είναι lifestyle.

«**Εγέρθητι**». Έχεις να τρέξεις για δουλειά. Δεν υπάρχει. Δεν πειράζει. Ξέρεις ποιοι φταίει –το είπαμε στη στάση της «προσοχής». Έχεις να χαρείς τη ζωή. Σήκω να περάσει ο αρχηγός, κι αυτός θα σου βρει εργασία και χαρά. Θα υπηρετείς τα αφεντικά όσο χρειαστεί. Θα προσλαμβάνεσαι για να δέρνεις το διπλανό σου. Κατόπιν θα περισσεύεις και θα πεταχτείς.

«**Μαγκιά που τα σπάει**». Μαγκιά που ζει στον πλούτο, πουλάει προστασία, οπλοφορεί για να βγει απ' το σπίτι και σπάει -ποια; Τα μούτρα των μικρόσωμων, των διαφορετικών, όσων δεν περπατούν κοπαδιαστά, ανθρώπων στον ύπνο ή στο μετρό. Τους πάγκους των μικροπωλητών και τις παράγκες των τσιγγάνων. Σημαντικά κατορθώματα, σε αναμονή του μεγαλύτερου: Θα δείρουν τους πολιτικούς (όλους; Και τους δικούς τους;) Θα κάνουν τα μούτρα κρέας αυτών που μας έφτασαν ως εδώ (γίνονται κάτι πρόβες στη τηλεόραση). Το αν οι επόμενοι θα είναι ίδιοι δεν ενδιαφέρει. Δεν είδαμε καμιά επίθεση σε εργοστασιάρχες και σε εφοπλιστές, ούτε συμπάρταση σε ανθρώπους που αγωνίζονται κατά της εκμετάλλευσης.

Η ώρα της πρωινής προσευχής. Θυμάσαι που βαριόσουν και κρύνωνες ή έσκαγες; Θυμάσαι που κοίταζες το συμμαθητή και τη συμμαθήτριά; Θυμάσαι που ζηταγες εκδρομή και σιχαινόσουν τα παρελάσεις; Παιδιάστικα πράγματα. Τώρα είσαι Έλληνας κι Ελληνίδα σε κρίση. Τώρα πειθαρχία κι υπακοή στις σημαίες. Ως τότε θα στέκεσαι στα πόδια σου καταναλώνοντας μόνο το μίσος ενάντια στον Άλλο. Πόσο νομίζεις θ' αντέξεις εσύ κι η οικογένεια να τρώτε Έθνος, με τη γεύση σάρκας του διπλανού, συσσιτίου του δήμου και πολυεθνικού χάρμπουγκερ; Κι ο Άλλος ως τότε φαντάζεσαι πως θα τις τρώει αδιαμαρτύρητα; Μόνο το ελληνικό DNA θα κερδίζει στη μάχη; Αλήθεια τι τύπο έχει; Είχες ποτέ εργαστήριο βιολογίας στο σχολείο για να το δεις στο μικροσκόπιο; Αν όσοι παράγουμε, άντρες και γυναίκες και όπως νιώθει καθένας, σφραχτούμε μεταξύ μας, κάποιοι που λέγονται αφεντικά θα παίξουν το παιχνίδι αφού θα έχουν πετύχει το στόχο: να εξαφανίσουν όσους δε χρειάζονται για να παράγουν τον πλούτο και να έχουν φοβισμένους κι υποταγμένους τους υπόλοιπους. Γυμναστήρια δε θα χρειάζονται τότε. Τα σχολεία θα συνεχίσουν να κάνουν τη δουλειά τους: εκπαίδευση στην αμάθεια. Η γη θα ανήκει σε όσους θα την έχουν αγοράσει, ντόπιοι και ξένοι. Κι η ελληνική ιερή

οικογένεια θα βρωμίζει με τη σειρά της τις πόλεις του κόσμου, μακριά από δω, όπως το έχει ξανακάνει.

«**Είμαστε λαϊκοί άνθρωποι**» και τα πράγματα είναι απλά: «θα ξεβρωμίσουμε τον τόπο από τους εχθρούς και θα ζήσουμε ευτυχισμένοι, άντρες και γυναίκες (;)»

Κι εδώ θα διαφωνήσουμε. Λαός δεν υπάρχει. Υπάρχουν τάξεις, άνθρωποι που πουλάνε την εργατική τους δύναμη και άνθρωποι που την αγοράζουν σε χαμηλότερη τιμή από όσο αξίζει και πλουτίζουν. Παντού στον κόσμο. Ή είσαι με τους πρώτους ή είσαι με τους δεύτερους.

Όσοι κι όσες είμαστε στους πρώτους, έχουμε πολλή δουλειά. Γιατί δεν είμαστε «καθαροί». Τώρα που έσκασε η φούσκα της ευμάρειας κι αποκαλύφθηκε το πάθος μας για ιδιοκτησία, η ζήλια για το κέρδος, ο ατομικισμός και η καταπίεση στις σχέσεις μας, πέφτουν οι μάσκες. Θα συνεχίσουμε να διευκολύνουμε με το μικροαστισμό που κουβαλάμε τον κοινωνικό κανιβαλισμό; Θα αναζητήσουμε τους σωτήρες που θα μας ξαναχαρίσουν τις παλιές μάσκες; Θα ψάξουμε μια νέα μάσκα για να κρύψει τα παραπάνω; Θα ανατρέψουμε κάτι από τα «αυτονόητα»;

Είμαστε διαφορετικοί και όμοιοι στους αγώνες μας, που πρέπει να τους φτιάξουμε από την αρχή. Οι «απλοί άνθρωποι του λαού», «οι απλοί πολίτες», «ο μέσος Έλληνας», «οι φορολογούμενοι», αντίθετα, έχουν όλα τα μέσα να προχωρήσουν: Τα ΜΜΕ τους δοξάζουν και το κράτος τους έχει από δίπλα για να υποστηρίξουν τα συμφέροντα των εκμεταλλευτών. Επιπλέον οι «λαϊκοί άνθρωποι» χρησιμοποιούν για να μας καθυστερούν και να μας ξεστρατίζουν από τις αγωνίες και τα όνειρά μας: **Να συναντηθούμε, να φτιάξουμε πολλούς δυνατούς κόσμους έξω από το μίσος και το φόβο και να μη χρειάζεται να γράφουμε κείμενα σαν αυτό.**

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ!

Όταν πρωτοήρθαμε στην Ελλάδα για να ξεφύγουμε από την φτώχεια της «πατρίδας» μας είχαμε ένα σωρό δυσκολίες. Πέρα όμως από τις δυσκολίες που προϋποθέτει μια μετανάστευση σε ένα ξένο τόπο, βρεθήκαμε αντιμέτωποι με τον ρατσισμό και την ξενοφοβία από ένα μεγάλο ποσοστό ντόπιων που έπρεπε να τα αντιμετωπίσουμε σε καθημερινή βάση.

Όλοι μας όταν ήρθαμε είχαμε κοινά όνειρα, για μια καλύτερη ζωή, κοινές ανησυχίες, κοινούς στόχους μα και κοινές φοβίες για το μέλλον. Όλοι μας λίγο ή πολύ ξεκινήσαμε από το μηδέν, ντυνόμασταν με μεταχειρισμένα ρούχα, ρίχναμε μια δεύτερη ματιά σε κάθε κάδο σκουπιδιών που περνούσαμε. Κάναμε οικονομία σε ό,τι μπορεί να φανταστεί ο νους για να επιβιώσουμε σε μια αφιλόξενη πόλη για εμάς.

Κάποιοι ήταν τυχεροί και βρήκαν σύντομα δουλειά, σε οικοδομές και σε αγρούς οι άντρες και σαν καθαρίστριες ή υπηρέτριες οι γυναίκες. Δουλειές δηλαδή που δεν ήταν στις προτιμήσεις των Ελλήνων. Γλυτώσαμε την ανεργία, ναι, μα δεν γλιτώσαμε την βάρβαρη εκμετάλλευση από τα αφεντικά.

Κανείς δεν μπορεί να μιλήσει με αριθμούς για τους Αλβανούς εργατές που έχουν πέσει νεκροί εν ώρα εργασίας ή για τους άλλους που φύγαν σε επαρχίες για να δουλέψουν και οι οικογένειές τους δεν τους ξαναείδαν ποτέ...

Επίσης ποιος από εμάς μπορεί να ξεχάσει τον κοινωνικό ρατσισμό και τα ρατσιστικά σχόλια μέσα στα σχολεία; Ποιος έχει ξεχάσει την βία των μπάτσων ή τις δολοφονικές επιθέσεις από το παρακράτος και τους εθνικοφασίστες! Ποιος έχει ξεχάσει την ρατσιστική προπαγάνδα των ΜΜΕ!

Ήταν άσχημα χρόνια αυτά για μας... Είδαμε τους πατεράδες μας να γυρνάνε νύχτα από την δουλειά για να μας ταΐσουν. Τις μητέρες μας να τρέχουν από την μια δουλειά στην άλλη για να μην χάσουν το 10 ευρώ μερακάματο. Δεν ζήσαμε την ζεστασιά την οικογένειας.

Και σήμερα που οι περισσότεροι από εμάς χάσαμε τις δουλειές μας και μαζί με αυτές και τις ελπίδες μας για ζωή και όχι επιβίωση, σήμερα, λοιπόν το μόνο που μας έχει απομείνει είναι η αξιοπρέπεία μας και αυτήν δεν μπορεί να μας την πάρει κανείς, δεν την πουλάμε.

Μας εκμεταλλεύτηκαν, μας χτύπησαν, μας σκότωσαν. Δεν γίνεται να καταπιούμε το παραμύθι της Χρυσής Αυγής ότι έχουμε κοινούς εχθρούς τους μελαμψούς και τους μαύρους. Δεν γίνεται να δώσουμε τα χέρια με αυτούς τους μισάνθρωπους.

Όσοι χάσανε τα ψέματά τους, σύντομα θα πληρώσουν τις επιλογές τους. Όσοι προδότες συνεργάζονται με δολοφόνους χρυσαυγίτες και αυτοί σύντομα θα μας αντικρύσουν μπροστά τους.

Το όπλο μας η αλληλεγγύη, γι' αυτό θα δίνουμε το «παρών» δίπλα σε κάθε μετανάστη ή στον κάθε άνθρωπο που παλεύει για την αξιοπρέπεια και την ελευθερία.

Αντιφασιστική ομάδα Αλβανών μεταναστών.

NUK HARROJM

Kur erdhëm për herë të parë në Greqi, për tu larguar nga varfëria e "atdheut" tonë, u gjendëm përballë vështirësive të mëdha. Por përveç vështirësive që presupozon emigracioni në një vend të huaj, u përballëm me racizmin dhe ksenofobin të ushtruar nga një pjesë e madhe e shoqërisë vendase, probleme të cilat i vuanim në jetën e përditshme.

Kur erdhëm për herë të parë në Greqi, ëndëronim një jetë më të mirë, kishim qëllime të njëjta por edhe ankth për të ardhmen. Që të gjithë ne pak a shumë çdo gjë e filluam nga zeroja, visheshim me rroba të përdorura, i hidhnim një vështrim të dytë koshit të plehrave. Bënim nikoqirllëk dhe ekonomi të tejskajshme vetëm e vetëm për të mbijetuar në një vend i cili nuk ishte mikpritës për ne.

Disa prej nesh ishin me fat dhe gjetën punë menjëherë, kryesisht në ndërtim dhe nëpër parcela burrat, kurse gratë shërbyese dhe pastruese nëpër shtëpira. Punë të cilat nuk ishin të preferuara nga Grekët. I shpëtuam papunësisë, po, por nuk i shpëtuam shfrytëzimit të egër të pronarëve.

Asnjë nuk mund të flasi me numra të saktë për punëtorët Shqiptarë që janë aksidentuar dhe kanë gjetur vdekjen në punë ose për të gjithë ata që u larguan nëpër zonat provinciale për të punuar dhe me familjet e tyre nuk u takuan më...

Gjithashtu askush prej nesh nuk mund të harrojë racizmin shpëror brënda dhe jashtë shkollave! Kush e ka harruar dhunën policore dhe sulmet vdekjeprurëse të organizatave parashtetërore si edhe të nacionalofashistëve! Kush e ka harruar propagandën raciste të mas medias!

Ishin vite të vështira ato për ne... Pamë baballarët tanë të rrobëtoheshin nëpër punë deri vonë për të na mbajtur gjallë. Nënata tona duke vrapuar nga njëra punë tek tjetra për 10 euro në ditë. Nuk e jetuam ngrohtësinë familjare.

Dhe sot që shumica jonë kanë humbur punët e tyre dhe së bashku me to shpresat për një jetë normale, e pra sot, e vetmja gjë që na ka mbetur është dinjiteti ynë dhe atë nuk mund të na i marrë njëri. Nuk e shesim.

Na shfrytëzuan, na goditën, na vranë. Nuk mund të pranojmë prrallisjet e krisi avgjisë se kemi armiq të përbashkët emigrantët e tjerë esmer apo zezak. Nuk mund tu japim duart këtyre mizantropëve. Kush i hëngri dhe i pranoi gënjeshtat e tyre së shpejti do të paguaj për këtë. Kush tradhtar bashkëpunon me kriminelët e krisi avgjisë së shpejti do të na gjej përballë.

Solidariteti arma jonë dhe për këtë do të gjendemi pranë çdo emigranti apo kujdo që lufton për liri dhe dinjitet.

Grupi Antifashist i Emigrantëve Shqiptarë.

ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΜΟΙΡΑΣΤΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

4Η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2012

Φήμες εδώ και αρκετές ημέρες σκορπίζονται παντού, την μαύρη επέτειο της 4ης Αυγούστου (ανακήρυξη δικτατορίας Μεταξά), για άνοιγμα γραφείων της Χρυσής Αυγής στη Σύρο, για επίσκεψη κλιμακίου, για την live εμφάνιση των νέων «ανθρωπιστών - τιμωρών». Ο φασισμός και οι φήμες είναι μία ιστορία παλιά, είναι μία σχέση που δυναμώνει συν τω χρόνω για να φέρει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Επιθυμητό αποτέλεσμα είναι φυσικά η στροφή της προσοχής όλων μας, σε μία στρεβλή και παραποιημένη εικόνα αυτού του φασιστικού μορφώματος, που παρουσιάζεται ως αντιμνημονιακή, αντισυστημική, πατριωτική ομάδα, αγανακτισμένων Ελλήνων που θέλει να βοηθήσει τον λαό που δοκιμάζεται. Είναι ενδεικτική η στάση της, τις τελευταίες μέρες, στο ξεπούλημα της Αγροτικής Τράπεζας, όπου μπλόκαρε παρέα με ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΔΗΜΑΡ την πρόταση για σύσταση Επιτροπής Κοινοβουλευτικού ελέγχου, διαφυλάσσοντας τα συμφέροντα των τραπεζιτών.

Οι φήμες αυτές λειτουργούν σαν μία άτυπη δημοσκοπήση. «Ποια είναι τα αντανakλαστικά του κόσμου, ποιες είναι οι αντιδράσεις της τοπικής κοινωνίας σε όσα φημολογούνται, μπορούμε ή δεν μπορούμε να πάμε; Πεινάει αρκετά ο κόσμος στον τόπο που βάλαμε στόχο, ώστε να δεχτεί να επιδείξει την ταυτότητα του και να ασπασθεί φασιστικές αντιλήψεις και μεθόδους, για ένα κιλό πατάτες; Είναι αρκετά εξαθλιωμένος και φοβισμένος για να αναζητεί την προστασία ακροδεξιών μπράβων;»

Οι φασίστες πάντα γνώριζαν, πως οι πραγματικές πεποιθήσεις και ο ρόλος που διαδραματίζουν ως μπαμπούλας

του συστήματος, δεν θα ήταν αποδεκτές από κανένα νοήμονα πολίτη. Ο λύκος χρειάζεται προβιά για να εισχωρήσει στο κοπάδι. Έτσι, αντιγράφοντας το λόγο και τις πράξεις όσων ουσιαστικά αντιστέκονται στην εξόντωση που έχει δρομολογηθεί από το διεθνές κεφάλαιο (συλλογικότητες αριστερών, αντιεξουσιαστών, αναρχικών), παρουσιάζονται ως ανθρωπιστές που δημιουργούν αντιδομές. Κοινωνικά παντοπωλεία μόνο για Έλληνες, τράπεζες αίματος μόνο για Έλληνες, βοήθεια σε καθημερινές ανάγκες μόνο για Έλληνες. Η προσέγγιση είναι έξυπνη, όχι όμως καινούρια. Είναι η πάγια τακτική του φασισμού, για να προσηλυτίσει και να καταφέρει το στόχο του που δεν είναι άλλος από την διατήρηση του συστήματος και την παντοδυναμία του, σε ένα καθεστώς απόλυτου φόβου. Η είσοδος στη βουλή, τους άνοιξε το δρόμο που ευαγγελίζονταν. Ο Γιόζεφ Γκαίμπελς, Υπουργός προπαγάνδας του χιτλερικού Γ' Ράιχ- έγραφε το 1928 : "Was wollen wir im Reichstag" – «Τι θέλουμε στην Βουλή») "Θα μπούμε στο Ράιχσταγκ για να εφοδιαστούμε από το οπλοστάσιο της δημοκρατίας με τα όπλα της. Θα γίνουμε βουλευτές για να εξουδετερώσουμε το πνεύμα της Βαϊμάρης χρησιμοποιώντας το ίδιο. ΕΑΝ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΗΛΙΘΙΑ ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΔΩΣΕΙ ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ, και μάλιστα και βουλευτική αποζημίωση για αυτό, είναι θέμα δικό της. ... Κάθε νομικό μέσο μάς είναι ευπρόσδεκτο για την ανατροπή των σημερινών καταστάσεων. Εάν πετύχουμε στις εκλογές να βάλουμε εξήντα έως εβδομήντα ακριβότερες του κόμματος στα διάφορα κοινοβούλια, μελλοντικά το ίδιο το κράτος θα εξοπλίσει και θα υποστηρίξει οικονομικά τον αγώνα μας. ... Και ο Μουσσολίνι είχε μπει στο κοινοβούλιο. Κι όμως δεν άργησε να οργανώσει την πορεία προς τη Ρώμη. ...

Ερχόμαστε ως εχθροί! Όπως ο λύκος που πέφτει σε κοπάδι προβάτων, έτσι ερχόμαστε. Τώρα δεν είστε πλέον μεταξύ σας! Και δε θα έχετε μεγάλη χαρά με εμάς!"

Η Χρυσή Αυγή εμπορεύεται τα οξυμένα κοινωνικά προβλήματα για να θολώνει το κοινωνικό αγώνα και να αποπροσανατολίζει την κοινωνία των εργαζομένων και ανέργων από το στόχο της ανατροπής του καπιταλιστικού συστήματος, λειτουργώντας ως ο μακρύς βραχίονας του κράτους. Η ΧΑ Εργάζεται συστηματικά και με σχέδιο τροφοδοτούμενο και χρηματοδοτούμενο ακόμα και από κρατικές υπηρεσίες και θεσμούς, για να φέρει σε πέρας το έργο της, με δράσεις κοινωνικού κανιβαλισμού όπως

- Μαχαιρώματα και επιθέσεις στο Μετρό
- Ομαδικοίξυλοδαρμοί από μαυροφορεμένους απειλητικούς μοτοσικλετιστές
- Επιθέσεις κατά μικροπωλητών
- Τρομοκρατία σε καταστηματαρχες

Οι χρυσαυγίτες δεν θα σταματήσουν την κοινωνική θύελλα που έρχεται... Οι δυνάμεις του κοινωνικού αγώνα οφείλουν τώρα να αποκρούσουν μαζί και δυνατά όσους ονειρεύονται τη δημιουργία μιας νέας φασιστικής δικτατορίας, που επεξεργάζεται το καπιταλιστικό σύστημα.

Αν περιμένετε να δοκιμάσετε τα αντανάκλαστικά μας μέσα από φήμες και διαδόσεις, σας ενημερώνουμε πως η ιστορική μνήμη ενός τόπου που δοκιμάστηκε και θρήνησε θύματα από το φασισμό, δεν επιτρέπει στη Σύρο να σας καλοδεχτεί και να υποταχθεί στο φόβο. Θα μας βρείτε πάντα απέναντι σας, να διεκδικούμε ελευθερία και αξιοπρέπεια για όλους. Κανένας άνθρωπος δεν είναι κατώτερος, κανένας εργάτης δεν είναι ξένος, είμαστε όλοι μαζί, απέναντι στη λαίλαπα που έρχεται και δεν πείθετε κανέναν πως δεν είστε μισθοφόροι των δημιουργών της.

4 Αυγούστου 2012

Αντιφασιστική πρωτοβουλία Σύρου

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΙΣ ΝΑΖΙΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Ο φασισμός δεν είναι εικόνα στις ειδήσεις. Τους τελευταίους μήνες, πυκνώνουν και στη Σύρο οι ναζιστικές προκλήσεις:

- Φασιστική επίθεση από ομάδα χρυσαυγιτών που εκμεταλεύτηκαν δίωξη μετανάστη κατηγορούμενου κατά τη μεταγωγή του στο νησί
- πολίτες τραμπουκίζονται σε δημόσιο χώρο επειδή εκφράζουν αντιφασιστικό λόγο
- παιδιά στοχοποιούνται λόγω καταγωγής ή χρώματος
- περαστικοί ελέγχονται και δέχονται απειλητικές ερωτήσεις σχετικά με την καταγωγή, την εθνικότητα και τη γλώσσα που μιλάνε
- στοχοποιούνται συνδικαλιστές και κοινωνικοί αγωνιστές και αγωνίστριες με υβριστικά σχόλια, απειλητικά μηνύματα και διαπόμπευση
- σε χώρους ελεύθερης διακίνησης ιδεών, όπως το Πανεπιστήμιο, πανώ με συνθήματα όπως «καμιά ανοχή σε νεοναζί» εξαφανίζονται (18 Νοε.)
- στο αντιφασιστικό φεστιβάλ του Ιουνίου, επίσης ξηλώνονται πανώ
- στον Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Χώρο Σύρου έχουν γίνει ήδη τρεις επιθέσεις με ρίξιμο μπογιάς (11 και 23 Αυγ. και 7 Δεκ.).

Η βία στο λόγο και στις πράξεις των ναζί αποπροσανατολίζει από την αιτία των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε: τον πόλεμο που έχει εξαπολύσει το κεφάλαιο εναντίον μας, για να εξασφαλίσει την επικράτησή του. Στόχο έχει να επιβάλει τις πρακτικές εξαθλίωσης που θέλουν ντόπια και ξένα αφεντικά.

Τα δυο άκρα που συγκρούονται δεν είναι οι φασίστες και οι αντιφασίστες. Είναι οι καταπιεστές και τα θύματα της εκμετάλλευσης. Μια κοινωνία, όπως αυτή της Σύρου, που έχει βιώσει τη φρίκη των ναζί και θρήνησε χιλιάδες νεκρούς από την πείνα πριν 70 χρόνια, γνωρίζει καλά τι σημαίνει φασισμός.

Καμιά ανοχή στις ναζιστικές προκλήσεις.

Καμιά νομιμοποίηση στις πρακτικές τους.

Η σιωπή είναι συννεοχή. Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας.

Αντιφασιστική Πρωτοβουλία Σύρου

* Το κείμενο μοιράστηκε τη δεύτερη βδομάδα του Δεκέμβρη. Στις 17/12, έγινε επίθεση με προπηλακισμούς και πέταγμα αντικειμένων στο αμφιθέατρο του Πανεπιστημίου, σε ώρα προγραμματισμένης προβολής ταινίας από την κίνηση "Απελάστε το ρατσισμό". Οι συμμετέχοντες στην εκδήλωση αντέδρασαν προσπαθώντας να απομακρύνουν τα συγκεκριμένα άτομα, προκειμένου να συνεχιστεί η προβολή.

...να σπάσουμε τον τρόμο